

441

UCHWAŁA RADY PAŃSTWA

z dnia 8 kwietnia 1953 r.

nr 0/95.

Za zasługi w pracy zawodowej i społecznej odznaczony zostaje

SREBRNYM KRZYŻEM ZASŁUGI

Głowacki Jan s. Wojciecha.

Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki
Sekretarz Rady Państwa: M. Rybicki

442

UCHWAŁA RADY PAŃSTWA

z dnia 8 kwietnia 1953 r.

nr 0/96.

Za zasługi w pracy zawodowej w dziedzinie hutnictwa odznaczone zostają:

SREBRNYM KRZYŻEM ZASŁUGI

1. Ciężkowska Anna c. Maksymiliana, 2. Koczar Hildegarda c. Pawła, 3. Kokoszka Helena c. Emila, 4. Łękańska Zofia c. Dionizego, 5. Paprotna Klara c. Jana, 6. Sosna Elżbieta c. Hermana, 7. Sudy Maria c. Jana;

BRĄZOWYM KRZYŻEM ZASŁUGI

8. Adamczyk Maria c. Stanisława, 9. Błaszczuk Irene c. Wilhelma, 10. Durdzińska Janina c. Jana, 11. Flak Maria c. Michała, 12. Kołoch Rozalia c. Franciszka, 13. Kowalska Barbara c. Franciszka, 14. Luzak Stanisława c. Jana, 15. Markiewka Lucja c. Alojzego, 16. Słomka Rozalia c. Jana, 17. Stasikowska Janina c. Jakuba, 18. Wojtyńska Agnieszka c. Alfonsa.

Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki
Sekretarz Rady Państwa: M. Rybicki

443

UCHWAŁA Nr 235 RADY MINISTRÓW

z dnia 1 kwietnia 1953 r.

zmieniająca uchwałę nr 637 Rady Ministrów z dnia 30 lipca 1952 r.

Na podstawie art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych i samorządowych oraz przewodniczących organów wykonawczych gmin miejskich i wiejskich (Dz. U. Nr 7, poz. 39) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. W uchwale nr 637 Rady Ministrów z dnia 30 lipca 1952 r. (Monitor Polski Nr A-68, poz. 1027) wprowadza się następującą zmianę: w § 1 wyrazy końcowe

otrzymują brzmienie: „w ilości nie przekraczającej w 1953 r. liczby 50 pracowników”.

§ 2. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Hutnictwa.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: B. Bierut

444

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 24 stycznia 1953 r.

w sprawie trybu i terminów powoływania społecznych komisji kontroli gospodarki materiałowej paliwami stałymi i gospodarki cieplnej oraz zadań tych komisji.

W wykonaniu § 4 uchwały nr 57 Prezydium Rządu z dnia 17 stycznia 1953 r. w sprawie powołania społecznych komisji kontroli gospodarki materiałowej paliwami stałymi i gospodarki cieplnej (Monitor Polski Nr A-5, poz. 47) zarządza się, co następuje:

I. Społeczne komisje kontroli gospodarki materiałowej paliwami stałymi i gospodarki cieplnej przy zakładach przemysłowych.

§ 1. 1. Komisje przy zakładach przemysłowych

powołuje dyrektor zakładu w uzgodnieniu z przedstawicielem zakładowej organizacji związkowej i partyjnej.

2. W skład komisji powinni wejść: jako przewodniczący — przedstawiciel kierownictwa zakładu, jako członkowie — pracownicy zatrudnieni w działach związanych z gospodarką ciepłą (energetycy ciepłni, pracownicy służby zaopatrzeniowej, przodujący palacze, specjaliści robót remontowo-montażowych itp.), przedstawiciel związków zawodowych oraz racjonalizatorzy i przodownicy pracy.

§ 2. Listy składu osobowego komisji przy zakładach przemysłowych z wymienieniem stanowisk służbowych członków należy przesłać w ciągu 5 dni od dnia jej powołania do komisji działającej przy właściwej terenowo okręgowej delegaturze Państwowej Inspekcji Gospodarki Materialowej (PIGM).

§ 3. Zadaniem komisji przy zakładach przemysłowych jest opracowywanie programu oszczędności zużycia paliw stałych, stosowanie wszelkiego rodzaju środków propagandowych, systematyczna kontrola racjonalnej gospodarki paliwami stałymi i gospodarki ciepłej, usuwanie stwierdzonych faktów marnotrawstwa oraz zapobieganie jego powstawaniu przez:

- 1) kontrolę gospodarki magazynowej paliwami stałymi,
- 2) inicjowanie współzawodnictwa i racjonalizatorstwa oraz udzielanie wskazówek co do metod oszczędzania paliw stałych,
- 3) przenoszenie, wymianę i wprowadzanie doświadczeń i usprawnień racjonalizatorskich z zakresu gospodarki paliwami stałymi,
- 4) kontrolę przydzielania opału i wprowadzanie paliw zastępczych, jak torf, drewno, odpady produkcyjne itd.,
- 5) systematyczną kontrolę stanu urządzeń ciepłych,
- 6) kontrolę wskaźników zużycia materiałowego z równoczesną analizą i wyciąganiem wniosków w przypadkach odchylenia od ustalonych norm,
- 7) kontrolę równomiernego pobierania energii ciepłej przez działy produkcyjne,
- 8) kontrolę oszczędnego zużywania energii elektrycznej do napędu maszyn i oświetlenia pomieszczeń,
- 9) systematyczną kontrolę realizacji zobowiązań oszczędności paliw stałych,
- 10) kontrolę procesów produkcyjnych od strony racjonalnego zużycia paliw stałych,
- 11) kontrolę właściwego ogrzewania pomieszczeń przez badanie temperatury wewnętrznej oraz ustalanie czasokresu i natężenia opalania jak również zabezpieczenia budynków na okres zimowy przed stratami ciepłymi,
- 12) przedkładanie kierownictwu zakładów wniosków mających na celu usunięcie rozrzutnej i nieekonomicznej gospodarki paliwami stałymi i kontrolę nad wprowadzaniem ich w życie,
- 13) składanie kwartalnych sprawozdań z działalności wraz z uzasadnionymi wnioskami właściwym komisjom działającym przy okręgowych delegaturach PIGM.

II. Społeczne komisje kontroli gospodarki materiałowej paliwami stałymi i gospodarki ciepłej przy parowozowniach Polskich Kolei Państwowych (PKP).

§ 4. 1. Społeczne komisje przy parowozowniach powołuje dyrektor okręgu kolei państwowych na wnio-

sek kierownika parowozowni uzgodniony z przedstawicielem zakładowej organizacji związkowej i partyjnej.

2. W skład komisji powinni wejść: jako przewodniczący — przedstawiciel dyrekcji okręgowej kolei państwowych, jako członkowie — kierownik parowozowni lub jego zastępca oraz pracownicy zatrudnieni w działach związanych z gospodarką ciepłą (energetycy ciepłni, zaopatrzeniowcy, przodujący palacze, specjaliści robót remontowo-montażowych itp.), przedstawiciel związków zawodowych oraz racjonalizatorzy i przodownicy pracy.

§ 5. Listy składu osobowego komisji przy parowozowniach z wymienieniem stanowisk służbowych członków komisji należy przesłać w ciągu 5 dni od dnia jej powołania do komisji działającej przy właściwej terenowo okręgowej delegaturze Państwowej Inspekcji Gospodarki Materialowej.

§ 6. Zadaniem komisji przy parowozowniach jest opracowanie programu oszczędności zużycia paliw stałych, stosowanie wszelkiego rodzaju środków propagandowych i systematyczna kontrola racjonalnej gospodarki ciepłej, usuwanie stwierdzonych faktów marnotrawstwa oraz zapobieganie jego powstawaniu przez:

- 1) kontrolę gospodarki magazynowej paliwami stałymi,
- 2) inicjowanie współzawodnictwa i racjonalizatorstwa oraz udzielanie wskazówek co do metod oszczędzania paliw stałych,
- 3) przenoszenie, wymianę i wprowadzanie doświadczeń i usprawnień racjonalizatorskich z zakresu gospodarki paliwami stałymi,
- 4) systematyczną kontrolę stanu urządzeń ciepłych,
- 5) kontrolę wskaźników zużycia z równoczesną analizą i wyciąganiem wniosków w przypadkach odchylenia od ustalonych norm,
- 6) systematyczną kontrolę realizacji zobowiązań oszczędności paliw stałych,
- 7) kontrolę i analizę wykorzystania maksymalnej mocy parowozów,
- 8) kontrolę i analizę przestojów parowozów przy bunkrowaniu,
- 9) kontrolę i analizę luźnych przebiegów parowozów,
- 10) kontrolę celowości zużycia energii elektrycznej do napędu urządzeń i oświetlenia pomieszczeń,
- 11) kontrolę właściwego ogrzewania pomieszczeń przez badanie temperatury wewnętrznej oraz ustalenie czasokresu i natężenia opalania jak również zabezpieczenia budynków na okres zimowy przed stratami ciepłymi,
- 12) przedkładanie wniosków mających na celu usunięcie rozrzutnej i nieekonomicznej gospodarki paliwami stałymi dyrektorowi okręgu kolei państwowych i systematyczną kontrolę nad wprowadzaniem ich w życie,
- 13) składanie kwartalnych sprawozdań z działalności wraz z uzasadnionymi wnioskami swoim władzom zwierzchnim i właściwym terenowo komisjom działającym przy PIGM.

III. Społeczne komisje kontroli gospodarki materiałowej paliwami stałymi i gospodarki ciepłej przy okręgowych delegaturach Państwowej Inspekcji Gospodarki Materialowej.

§ 7. 1. Komisje przy okręgowych delegaturach PIGM powołuje kierownik okręgowej delegatury PIGM

w porozumieniu z przewodniczącym okręgowej rady związków zawodowych, przewodniczącym prezydium wojewódzkiej rady narodowej oraz kierownikiem komórki terenowej Naczelnej Organizacji Technicznej.

2. W skład komisji powinni wejść: jako przewodniczący — kierownik okręgowej delegatury PIGM, jako członkowie — przedstawiciel okręgowej rady związków zawodowych, przedstawiciel prezydium wojewódzkiej rady narodowej, przedstawiciele zarządów branżowych związków zawodowych, przedstawiciele Naczelnej Organizacji Technicznej, przedstawiciele Urzędu Dozoru Kół, kierownik okręgowego przedsiębiorstwa handlu opałem, racjonalizatorzy, technicy ciepłi, zaopatrzeniowcy, wyborowi palacze, specjaliści robót remontowo-montażowych.

§ 8. Listy składu osobowego komisji przy okręgowych delegaturach PIGM z wymienieniem stanowisk służbowych członków należy przesłać w ciągu 5 dni od dnia jej powołania do Centralnego Urzędu Gospodarki Materiałowej — Zarząd do Spraw Paliw i Centralnej Rady Związków Zawodowych — Wydział Ekonomiczny.

§ 9. Zadaniem komisji przy okręgowych delegaturach PIGM jest ogólne kierownictwo, koordynacja oraz analiza prac komisji przy zakładach przemysłowych i przy parowozowniach, propagowanie oszczędności paliw stałych w gospodarstwach domowych i jednostkach nieprzemysłowych, a w szczególności:

- 1) ustalanie wytycznych dla komisji przy zakładach przemysłowych i parowozowniach,
- 2) przeprowadzanie okresowych narad roboczych z przewodniczącymi komisji przy zakładach przemysłowych i parowozowniach przy udziale przedstawicieli pionów technicznych, zaopatrzenia i produkcji poszczególnych zakładów przemysłowych i dyrekcji okręgowych kolei państwowych w celu omówienia istniejącego stanu rzeczy na odcinku gospodarki materiałowej paliwami stałymi i gospodarki ciepłej,
- 3) udzielanie wskazówek co do metod oszczędzania paliw stałych komisjom przy zakładach przemysłowych i przy parowozowniach,
- 4) nadzór nad przenoszeniem i wymianą doświadczeń oraz wprowadzaniem usprawnień racjonalizatorskich z zakresu gospodarki paliwami stałymi,
- 5) przedkładanie wniosków mających na celu usunięcie rozrzutnej i nieekonomicznej gospodarki paliwami stałymi Prezesowi Centralnego Urzędu Gospodarki Materiałowej i odpowiednim ministrom,
- 6) składanie kwartalnych sprawozdań z działalności Prezesowi Centralnego Urzędu Gospodarki Materiałowej.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania
Gospodarczego: w z. E. Szyr

445

ZARZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 7 kwietnia 1953 ..

w sprawie trybu postępowania przy zabezpieczaniu i unieszkodliwianiu ujawnionych w terenie i znajdujących się w złomie przedmiotów wybuchowych i niebezpiecznych.

Na podstawie § 5 ust. 3 uchwały nr 982 Prezydium Rządu z dnia 15 listopada 1952 r. w sprawie eliminowania przedmiotów wybuchowych i niebezpiecznych ze złomu metali (Monitor Polski Nr A-100, poz. 1526) i ust. 6 zarządzenia nr 38 Prezesa Rady Ministrów z dnia 21 marca 1953 r. w sprawie zabezpieczania i zgłaszania min, niewypałów, porzuconej amunicji i innych przedmiotów wybuchowych i niebezpiecznych z okresu działań wojennych (Monitor Polski Nr A-30, poz. 379) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Znajdujący się w terenie w stanie luźnym oraz zgromadzony w zbiornicach wszelki złom metalowy, zawierający przedmioty wybuchowe lub niebezpieczne albo podejrzane o te właściwości, podlega zabezpieczeniu i unieszkodliwieniu w trybie określonym w niniejszym zarządzeniu.

2. Za przedmioty wybuchowe uważa się wszelkiego rodzaju przedmioty o charakterze wojskowym i wojennym, które z uwagi na swe właściwości stwarzają niebezpieczeństwo wybuchu zarówno przy ruszaniu, manipulowaniu, rozkręcaniu, rzucaniu, jak i przy zetknięciu się z wysoką temperaturą, np. wszelkiego rodzaju zapalniki, pociski, bomby lotnicze, pancerzownice, granaty, miny, zagwożdżone lufy i zamki, łuski artyleryjskie i karabinowe, czerepy pocisków oraz wszelkiego rodzaju przedmioty, w których znajdują się resztki środków wybuchowych.

3. Za przedmioty niebezpieczne uważa się wszelkie przedmioty o charakterze wojskowym, przemysłowym lub inne, które ze względu na swą zawartość znajdującą się w stanie sprężenia, skroplenia lub rozpuszczenia pod ciśnieniem lub na swą zawartość łatwopalną, żrącą albo trującą stanowią niebezpieczeństwo przy zetknięciu się z wysoką temperaturą, manipulowaniu, rozkręcaniu i rzucaniu nimi, np. butle stalowe, beczki lub naczynia metalowe z płynami łatwopalnymi, żrącymi i trującymi lub z pozostałościami po tych materiałach, gaśnice, oporopwrotniki, zamknięte rury i części aparatury chemicznej itp.

4. Powołane w niniejszym zarządzeniu bez bliższego określenia:

- 1) zarządzenie Prezesa Rady Ministrów — oznacza zarządzenie nr 38 Prezesa Rady Ministrów z dnia 21 marca 1953 r. w sprawie zabezpieczania i zgłaszania min, niewypałów, porzuconej amunicji i innych przedmiotów wybuchowych i niebezpiecznych z okresu działań wojennych (Monitor Polski Nr A-30, poz. 379);
- 2) paragrafy — oznaczają paragrafy niniejszego zarządzenia.

§ 2. Przy przeprowadzaniu przez kierownictwa szkół i nauczycielstwo akcji uświadamiającej wśród młodzieży szkolnej oraz przy przeprowadzaniu przez prezydium gmin-